

trzech mężczyzn

w różnym wieku

szymon bogacz trzech mężczyzn

w różnym wieku

reżyseria: **julia pawłowska**
scenografia: **joanna jaśko-sroka**
przygotowanie wokalne: **edward bogdan**

występują:

p.o.d. storczyk: **krzysztof bień**
taniec żurawia: **henryk jóźwiak**
s.b.: **sebastian ryś** (gościennie)

inspijerent/sufier/rekwizytor: **agnieszka strzeszewska**

PRAPREMIERA 30 marca 2012

- 6 (300) premiera sezonu 2011/2012

Prawa autorskie do sztuki reprezentuje w Polsce Agencja ADiT

A D i T

Szymon Bogacz - ur. w 1976 roku we Wrocławiu, po studiach muzycznych i architektonicznych zdobywał doświadczenie pisarskie uczestnicząc w konkursach literackich i dramaturgicznych. Pisze opowiadania, które publikuje w internecie (www.opowiadania.pl) i miesięcznikach literackich. Za sztukę *Wariacje międzyludzkie* zdobył trzecie miejsce w konkursie na sztukę współczesną Teatru Starego w Krakowie i miesięcznika „Dialog” w 2006 r. (publikacja). Prapremiera *Stosunków Damsko-Męskich* odbyła się w 2006 r. w Teatrze Ząkład Krawiecki we Wrocławiu.

W 2007 r. sztuka *Trójkał* została wyróżniona w VII edycji konkursu na dramat współczesny na Festiwalu Targów Nowej Dramaturgii w Radomiu, *W imię Ojca i Syna* wyróżniona w konkursie o Gdyńską Nagrodę Dramaturgiczną, miała swoją prapremierę 12 listopada 2010 w Gdyni w reżyserii Piotra Kruszcyńskiego pod zmienionym tytułem. Z kolei 10 grudnia 2011 odbyła się prapremiera *Allegro moderato* w Teatrze na Woli w Warszawie w reżyserii Krzysztofa Rekowskiego.

Źródło: ADiT

KOBIETA

Mężczyźni... Lubię mężczyzn, wszystko jedno w jakim wieku. Muszę ich lubić, bo bez nich nie miałabym jak żyć. Oni są, jakby to powiedzieć, sensem mojego życia. Wiem, brzmi to śmiesznie, ale taka jest prawda. Bez mężczyzn... no ja nie wiem, co ja bym zrobiła. Taka miłość życiowa. Niestety, nieodwzajemniona. Jednostronna. Chociaż nie wiem, z której strony ona jest jednostronna. Bo niby lubię, niby oni mnie lubią. Też beze mnie żyć nie mogą. Ale przecież oni są... Oni mówią tylko o sobie. Tylko ja i ja. Egości. Wszystko kręci się wokół tego ja. Ja robię to, ja się źle czuję, ja dziś miałem ciężki dzień. Nieważne, czy stary czy młody. Nieważne czy wysoki czy niski, czy ma dużo czy mało włosów, czy robotnik czy profesor, czy może ten, emeryt. Wszystko jedno. Tylko „ja”! Wrażliwość skierowana tylko na siebie, na swoje odbicie w lustrze! Nawet jak mówią do mnie, to jakby patrzyli tylko na siebie. A ja muszę spełniać ich prośby, żądania. Obsługiwąć, usługiwać. Zawsze uśmiechnięta, dopytująca, mila, serdeczna. Zawsze do usług, gotowa, pocieszycielka. Oni są jak dzieci. Muszą się wygadać, muszą uzyskać rozgrzeszenie, muszą... Ale nikt, powtarzam, żaden z nich nie zapyta co u mnie! O moje samopoczucie, o to, jak mi minął dzień, jak sobie radzę, czy wszystko u mnie w porządku! Nikt! Ja mam być jak ta podłoga, okno, drzwi. Po prostu tkwić tu naturalnie, robić rzeczy z natury dla mnie odpowiednie, wpisane w kobietę jak kolor w ścianę, jak woda w kran. Wszystko jedno. Po prostu do usług, na życzenie, zrobić swoje, bez podziękowania, bo to się należy, to jest wpisane w moją pracę, w mój byt! No, czasem podziękuję. Może przesadziłam, uniosłam się. Czasem się przywita, nawet powie, że jakaś jestem radośniejsza, albo trochę zmęczona. Ale zaraz potem do roboty. Zaraz pełny zestaw. Jak zwykły! A ja bym chciała chociaż raz powiedzieć, że nienawidzę tego, że jesteś nudny, że móglbyś się umyć, że móglbyś się zamknąć, że zrobię to tak, jak sama mam ochotę, jak sama uważam, a nie jak ty uważasz! Że kocham cię... że nie chcę cię więcej widzieć... że...

Słuchać dźwięk otwieranych drzwi. Dzwoni dzwonek uruchamiany przez otwierane drzwi. Szum ulicy.

MĘŻCZYZNA

Dzień dobry, kochana! Dzień dobry.

KOBIETA

wesoło, ale z dystansem

MĘŻCZYZNA

Ano dawno, ale już najwyższa pora.

KOBIETA

Tak, widzę. Na tym fotelu co zawsze?

MĘŻCZYZNA

Tak, lubię ten fotel. I proszę tak jak zawsze – na krótko i z goleniem. Może być też mocniej wycienionowane z tyłu.

KOBIETA

Proszę bardzo. Choć skróciłabyem trochę baczki. Tak... dotąd.

MĘŻCZYZNA

Tak pan myślisz? Nie, niech zostaną. Lubię, jak są takie długie i krzaczaste.

KOBIETA

Mijemy głowę?

MĘŻCZYZNA

Tak, myjemy. A wie pan, że jest pan chyba jedyna fryzjerką morską w tym mieście? Nie znam żadnej innej, a znajomy mówi, że te zaklady w skraj, jak on to nazwa... W skraj, rozumie pan? To te zaklady długo nie pociągną. A ja wiem, że pociągną. Ja, proszę pan...

Julia Pawłowska – reżyserka, absolwentka Wiedzy o Teatrze warszawskiej Akademii Teatralnej i Reżyserii Dramatu Krakowskiej PWST.

Zwyciężczyni Konkursu Reżyserskiego zorganizowanego przez Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu. Podczas studiów była asystentem Mikołaja Grabowskiego, Bogdana Hussakowskiego i Marcina Jamuszkiewicza. Debiutowała *Miłością Fedry* Sarah Kane w warszawskim Teatrze Polonia. Zrealizowała m.in. *Alicję w krainie czarów* w Teatrze Banialuka w Bielsku-Białej i *Bliżej Patricka Mercer* w Teatrze w Opolu, *Piotrusia Pana* w opolskim Teatrze Lalki i Aktora. Jej ostatni spektakl – *Książę Niezłom* wg Mateusza Pakuły – zebrał wiele pozytywnych recenzji i był wystawiony na festiwalu teatralnym R@port w Gdyni.

Joanna Jaśko-Sroka - scenograf, grafik komputerowy, historyk, ukończyła historię na Uniwersytecie Jagiellońskim i scenografię w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Autorka scenografii i kostiumów do kilkudziesięciu przedstawień teatralnych, realizowała również scenografię i kostiumy dla teatru telewizji. Na deskach teatrów pracowała między innymi: z Krzysztofem Globiszem, Jerzym Stuhrem, Jerzym Zoniem, Stanisławem Miedziewskim, Bartoszem Zacyjkiewiczem, Krzysztofem Zalewskim, Markiem Pacułą. Jest to jej kolejna współpraca z Julią Pawłowską.

Niespełniony, nirealny, niekochający i niekochany w życiu
człowiek gorzkiej. Zamyka się w sobie, tworzy własny świat
wykrzywiony tak samo, jak rzeczywistość, która go otacza.
Cierpi, gdyż jego subiektywne przeżycia są pełna i jedyna
prawdą o jego życiu.

Taki jest właśnie P.O.D. STORCZYK.

Krysztof Bień

Spektakl wyreżyserowany przez Julię Pawłowską to wyjątkowe studium męskiej duszy. To opowieść o troskach, marzeniach, które się nie spełniają. Trzech mężczyzn, mimo różnicy wieku i doświadczeń życiowych, łączy wątek niespełnienia życiowego, dlatego każdy z nich tworzy własny świat. Spektakl pokazuje w pełni wnętrze męskich, który obarczony stereotypem „mocnego”, tak naprawdę też jest zagubiony i bezradny wobec otaczającego go świata.

Henryk Jóżwiak

Sebastian Rys - aktor, absolwent warszawskiej Akademii Teatralnej; autorytetы zawodowe które miały wpływ na jego artystyczny rozwój to m.in.: Wiesław Komasa, Mariusz Benoit, Andrzej Maria Marczewski, Feliks Falk.

Jego praca magisterska poświęcona była słynnej aktorce, a przytanie członkowi rodziny Sebastiana - Zofii Rysównie. Współpracował z Teatrem Nowym w Słupsku, Teatrem Staromiejskim w Warszawie, a obecnie także z Teatrem Pięknym.

Konstruowanie postaci młodego męskiego rzeczywistością, intelektem i emocjonalnością muzyka natogówo uzależnionego od alkoholu. Odrzucenie przez społeczeństwo, nieustanny lęk przed nim i ciągłe ucieczki w głąb siebie powodują blokadę w zakresie kontaktów międzyludzkich. Niedostępny, obawiający się zmian, tkwi w swojej bezradności, coraz głębiej pogrążając się we własnych obsesjach. Wspólnie z reżyserem odbywamy podróz w głąb jego wnętrza, rozczytując motywów jego działania i budując potencjalny scenariusz przeszłych zdarzeń, które doprowadziły do tego, że jest taki, a nie inny.

Sebastian Rys

Teatr Dramatyczny im. Jerzego Szaniawskiego w Płocku
ul. Nowy Rynek 11
09-400 Płock

Tel.: 24 266 38 00

Instytucja finansowana ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego

Dyrektor: Marek Mokrowiecki

Zastępca dyrektora - Dyrektor Administracyjno-Techniczny: Wojciech Jasiński

Scenograf: Marian Fiszer

Biuro Obsługi Widza - kierownik: Jolanta Milewska, tel.: 24 266 38 08, 24 262 48 40

www.teatrplock.pl

e-mail: teatr@teatrplock.pl

Koordynator pracy artystycznej: Ewa Cichocka, Kierownik techniczny: Zbigniew Moskwa

Kierownik działu promocji i marketingu: Leszek Skierski,

Konsultant programowy: Monika Mioduszewska-Olszewska

Główny realizator świątka: Zbigniew Charzyński, Realizatorzy

Świątka: Rafał Kalinowski, Robert Liberek

Główny akustyk: Krzysztof Wierzbicki,

Realizacja dźwięku: Piotr Tobota

Główny specjalista ds. fotografii i poligrafii: Waldemar Lawendowski

Garderobiane: Elżbieta Jóźwiak, Małgorzata Werner, Sylwia Żabka

Brygadier sceny: Roman Nowakowski, Zespół techniczny: Cezary Jaworski, Andrzej Lemański, Piotr Minkiel, Piotr Muszyński,

Rekwizytorzy: Agnieszka Strzeszewska, Krzysztof Popczuk,

Pracownia krawiecka damska: Lucyna Pstrąg, Weronika Dzikowska,

Pracownia krawiecka męska: Sławomir Krokwa, Hanna Chmielewska,

Pracownia malarstwo-modelatorska: Marek Szala, Marek Szymborski,

Pracownia stolarska: Stefan Chłopkowski, Andrzej Krzemieński.

